Svenska Canada Tidningen
Utgifves hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
225 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, " "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som ömtar sin adress ändrad, ombeden att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGARAN.

Efterfrågningar, 3 gånger,	$1.50
Dödsannonser med ernst ram och kors	$1.50

Förlofningsannonser, önskas, etc., 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

P. M. DAHL, Manager. NILS P. SON BROWN, Redaktör.

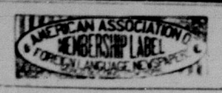

Onsdagen d. 17 November, 1915.

Orsaken.

Någon har förebrående frågat oss, hvarför intet referat öfver Gustaf Adolfs-fästen i svenska lutherska kyrkan i Winnipeg inflöt i Svenska Canada-Tidningen. Någon, som ämnat besöka nämnda fäst, men intet visste om den, förrän den var öfverstökad, undrade, hvarför den icke varit annonserad i Svenska Canada-Tidningen.

Orsaken är denna: Vederbörande annonserade icke fästen, anhöll icke ens om ett omnämnande i tidningen och lämnade oss inga som hälst upplysningar. Ej häller tillställdes oss några biljetter till fästen. Allt gaf sålunda vid handen, att vederbörande hvarken önskade den annonserad eller refererad i Svenska Canada-Tidningen. Kutymen är ju, som bekant, att om man önskar omnämnande i en tidning om en tillställning bör hälst betald annons införas i tidningen eller allra minst biljetter tillställas i god tid för omnämnande före tillställningen. Det är naturligtvis äfven totalt emot tidningsmannaprinciper att sända representant till en fäst, dit icke biljetter gifvits, och skrifva referat öfver den.

Förr om åren har Gustaf Adolfsfästen i svenska lutherska kyrkan i Winnipeg alltid varit väl både annonserad och refererad i Svenska Canada-Tidningen — referaten har åtminstone under de senaste åren influtit på första sidan. Men vederbörande gjorde då också sin plikt. Om de gjort detsamma i år, kunna de vara förvissade om att förhållandet blifvit enahanda.

Svenska Canada-Tidningen kan därför med godt samvete två sina händer. Adressen till den, som klandras bör, är äfven ganska tydlig.

Lönnkrogarna och förbudet.

"The Statesman", Social Service Council of Manitobas organ, påpekar i oktobernumret, att rusdrycksinträssena i Manitoba fullt inse, huru stark opinionen till förmån för rusdrycksförbud egentligen är. Dessa hoppas emellertid att kunna verka svängning i det allmänna tänkesättet genom att inför allmänheten framlägga "verkliga fakta om rusdrycksförbudet". Rusdrycksinträssena hoppas kunna påvisa, hvilken skattebörda förbudet skall pålägga provinsen. Men deras främsta argument är, att förbudet skall introducera den olagliga försäljningen af rusdrycker, som blir vida värre än det värsta, den legitimerade rusdryckstrafiken kan förorsaka.

"The Statesman" påvisar, att den olagliga försäljningen af rusdrycker redan nu i sådan grad florerar, där rusdrycksförsäljning är tillåten, att den icke kan blifva värre. Att olaglig rusdryckstrafik är vanlig på platser, där licenserade krogar förekomma i massa, påpekas f. ö. af rusdrycksinträssenas eget organ, "Wholesalers' and Retailers' Review", som beklagar sig öfver, att San Francisco har cirka 2,000 lönnkrogar. Den säger, att detta förhållande är en "skandalös orättvisa mot de legitimerade rusdryckshandlandena, som betala en ärlig license för att göra ärliga affärer." Ja, ur deras egen mun skall man höra det!

"The Statesman" framlägger äfven några fakta angående den olagliga försäljningen af rusdrycker i Canada. Under 1914 afkunnades 547 domar i Alberta för olaglig rusdrycksförsäljning af sådana, som ingen license hade. Hvar och en af dessa representerar en lönnkrog. Under samma period utgåfvos 285 licenser; d.v.s. lönnkrogarnas antal öfversteg barernas med 190. Om rusdrycksinträssenas argument vore hållbart, skulle dessa domar afkunnats för brott, begångna i "torrt" territorium. Men hvad är faktum? Af dessa 475 domar voro endast 12 i "torrt" territorium. I stället för att eliminera den olagliga lönnkrogstrafiken uppmuntrar sålunda licensesystemet till sådan.

Winnipeg har 65 licenserade barer. Det finnes 210 licenser i provinsen. Redan i år ha 109 domar afkunnats i provinsdomstolen ensamt. Förlidet år förekommo 189, 1913 174, 1912 111, 1911 207. I medeltal ha 185 fällande domar för olaglig rusdrycksförsäljning förekommit ensamt i provinsdomstolen.

Domarna i Winnipeg öfverstego i antal barernas antal. Och att det för närvarande florerar lönnkrogar i Winnipeg är allmänt bekant. Litet hvar skulle säkerligen kunna namngifva en eller annan sådan lönnkrog, som aldrig kommit i dela med lagen.

I mars nästa år står det stora slaget, då Manitobas befolkning genom val själft skall afgöra, huruvida rusdryckstrafiken skall få fortsätta eller icke. För dem, som frukta att förbudet skall medföra en blomstring af lönkrogssystemet, och därför stå tvekande, borde de här ofvan ur "The Statesman" hämtade fakta vara nog.

Hvar ligga sympatierna?

Den i många afseenden utmärkta amerikanska tidskriften "The Literary Digest" för d. 30 okt. publicerar en för oss svenskar ganska intressant enquete. Tidskriften i fråga hade hos de skandinaviska tidningarna i Förenta Staterna anhållit om ett uttalande angående skandinavernas sympatier i det pågående världskriget. Flera tidningar ha absolut vägrat att uttala sig i denna fråga, en del, emedan de uppgifva sig icke hysa sympatier för någon af de stridande, andra åter emedan de af princip icke uttala sig i denna fråga. Därför saknas äfven uttalanden från en del tidningar, som kunnat vara af mer än vanligt intresse.

"Literary Digest" har dock lyckats förmå en hel del svensk-amerikanska tidningar att yttra sig i saken. De större tidningar, som deltaga i enqueten, äro "Svenska Kuriren", Chicago, "Svenska Amerikanaren-Hemlandet", Chicago, och "Svenska Amerikanska Posten", Minneapolis. "Svenska Kurirens" svar synes oss förståndigast och dess ord väga som alltid tungt. Den skrifver:

"Tänkesättet bland dem af svensk börd och svensk härkomst i detta land är mycket deladt i likhet med tänkesättet bland Förenta Staternas befolkning i allmänhet. Somliga sympatisera med Frankrike och England, andra med Tyskland, och de flästa af dem, tror jag, äro helt och hållet likgiltiga för hvem som kommer att vinna."

"Svenska Amerikanaren Hemlandet" säger, att majoriteten af dess läsare voro tyskvänliga vid krigets utbrott, men att sänkandet af Lusitania och andra liknande händelser framkallat en märkbar reaktion till förmån för de allierade. "Svenska Amerikanska Posten" framhåller, att många svenskar äro tyskvänliga på grund af misstro till Ryssland, men att många i likhet med de frisinnade och mera tänkande af svensk-svenskarna i gamla landet beundra Frankrikes och Englands demokratiska idéer och styrelsesätt och stå i opposition mot Tysklands militarism. De glädja sig öfver Polens befrielse, men å andra sidan äro de fyllda af hjärtlig beundran och sympati för Frankrike, Belgien och Serbien i dessa länders hjältemodiga kamp för tillvaron.

En del mindre tidningar hafva äfven beavarat den fråga, som framställts af "The Literary Digest".

Missionstidningen "Veckobladet" i Minneapolis ljuger utan att blinka: "Det svenska folket i moderjandet taget som ett helt hyser större sympatier för Tyskland än för de allierade". Lögn tyckes vara en mycket gouterad sport i vissa religiösa organ! "Skördemannen", Minneapolis, och "Svenska Monitoren, Sioux City, äro äfven öfverdrifvet tyskvänliga, och kvinnotidningen "Nya Idun" vittnar som en hysterisk käring om sin stora kärlek till Tyskland och sitt hat till Ryssland och England. "Svenska Pacific Tribunen", Seattle, Wash., "Moline Tribunen", Moline, Ill., och "Svenska Nordvästern", framhålla, att deras läsare äro tyskvänliga på grund af animositet mot Ryssland.

Men äfven rent ententevänliga svensk-amerikanska tidningar hafva uttalat sig. "Svenska Veckobladet" i McKeesport, Pa., som anses vara en af de bästa och piggaste af de mindre svenska tidningarna i Förenta Staterna, tror, att majoriteten svenskar i Pennsylvania äro ententevänliga på grund af motvilja för "preussisk militarism". Den tror äfven, att den svenska misstron mot Ryssland i dag är mindre utpräglad, än den var för tjugofem år sedan. Äfven "Utah-Posten", Salt Lake City, Utah, uttalar sig ententevänligt och framhåller det goda förhållande, som alltid existerat mellan England och Sverige, och svenskarnas kärlek till Frankrike.

"Svenska Socialisten" i Chicago säger sig icke hysa sympatier för någon af de stridande. Dess sympatier äro jämt delade mellan arbetarna i alla de krigförande länderna. Med känd fermitet passar den äfven på att gifva det stygga samhället en släng.

Af dessa uttalanden drager "The Literary Digest" den slutsatsen, att 90 proc. af de svensk-amerikanska tidningarna äro tyskvänliga. Hvilket icke torde vara med sanningen öfverensstämmande. Huru stor procent är tyskvänlig och hur stor engelskvänlig, kan knappast afgöras. Faktum är, att de flästa svenska tidningar i Förenta Staterna med någon större spridning äro ganska neutrala liksom ett stort antal af deras läsare. Man har alls ingen rätt att af uttalanden från sju tidningar, af hvilka de flästa äro synnerligen apokryfiska, göra en sådan slutledning, som "Literary Digest" gör. Med ett visst nöje kan man konstatera, att det ser ut som det uteslutande är hvad man på norska kallar "filleblad", som blifvit så vridna i knoppen af det nya tyska idealet, att de yra.

"Literary Digest" hade gjort svenskarna en stor tjänst, om den efter hvarje citerad tidnings namn satt dess ungefärliga spridning. Som enqueten nu ter sig är den ganska vilseledande för icke blott den icke-svenska publiken utan äfven för svenskar, som icke äro initierade i svensk-amerikanska tidningsförhållanden.

Hugget och stucket.

* * *

Om ni tilläfventyrs icke skulle tycka om något i denna spalt och skulle känna er hågad att skaffa ett utlopp för era känslor, bör ni icke "skälla" på tidningen, utan vända er direkt till er ödmjuke tjänare, undertecknad.

*

Men om ni skulle bli så himla arg, att ni känner er frestad att vädja till näfrätten, får ni mycket gärna för oss vända er till hvilken annan som hälst af tidningens personal — hälst om ni besitter stora kroppskrafter.

*

Frågan för veckan.

Hvilka äro de svenska sångare i Winnipeg, som icke ännu förenat sig med Svenska Sångarbröderna?

*

Vår gamle vän Sam (ursäkta, vi lägga bort titlarna, herr krigsminister!) har åter varit ute och trampat i klaveret. I ett tal vid ett massmöte i Toronto förliden vecka upplyste han en andäktigt lyssnande åhörarskara om, att han ämnar personligen leda sina "canadensiska gossar" i den slutliga marschen till Berlin, hvilken, enligt hans utsago, kommer tidigare än de flästa tro. Nog för det vi tro, att gen. Sam skulle taga sig ganska prydlig ut, ridande på en yster arab i spetsen för de canadensiska trupperna, då dessa vid intåget i Berlin marschera genom Brandenburger Thor uppför Unter den Linden till det kejserliga palatsen, där den fruktade, då fängne Kaisern naturligen med bäfvan inväntar dem. Och hvilket outgrundligt majestät skulle icke hvila öfver gen. Sam, då Kaisern till honom ödmjukt öfverlämnar sitt svärd! Men vi våga i alla fall slå vad om en 25c. cigarr, att gen. Sam aldrig får det nöjet — åtminstone icke under nuvarande krig. Om hans profetia ändock skulle gå i uppfyllelse, äro vi icke blott villiga att betala vadet utan äfven erkänna, att vi tro på under.

*

Vid närmare eftertanke börja vi dock misstänka, att vi gjort gen. Sam orätt. Han menade nog Berlin, Ontario!

*

Och så ha vi vår dyrbara vän "Canada Härold" igen! I denna värderade samtida producerar en författare — tydligen med redaktionens lifliga bifall — en liten nätt ärkebiskopspredikan om tidens ondska. Det är ämnet "Huru böra vi behandla vår tids förströelser?" som skärskådas utan och innan. Med tystnad gå vi denna gång förbi alla utfall mot teatrar och dansställningar och fästa oss först vid hans uttalanden om föreningsväsendet. Alla föreningar, som ej äro direkt associerade med kyrkan (den lutherska endast?) äro bara skräp och ytterst skadliga. Ingen anständig människa kan tillhöra "otrossällskap med det lysande mottot: "för nytta och nöje", hemliga otrossällskap af olika slag, hvilka alla under det de bibringa lekamligt bistånd gå ut uppå att bereda det världsliga sinnet förströelse och att ersätta med sina lockbeten den inre tomheten hos dem, som funnit kristendomen och kyrkan för trång." (Can you beat it?) Vidare talas om "otrosföreningar, de många skadliga föreningarna i vår tid, hvilka äfven bära i skölden, huru de afse att bringa lekamlig hjälp vid sjukdom och dödsfall."

*

Norden, Vasa Orden, Svenska Sångarbröderna och hvad vi nu heta alla profana föreningar i Canada, tagen åt er, bröder, tagen åt er!

*

Goodtemplarne få naturligtvis äfven en släng af slefven — artikeln är nämligen mycket uttömmande. "Jag tror icke mycket på sådana nykterhetssträfvanden, som ställa sig utom och mot församlingarna och kristendomens direkta inflytande", utbrister oraklet i "Canada Härold". Adressen är ju tydlig nog.

*

Som bekant har ju kyrkan — speciellt "moderkyrkan" i Sverige — utfört ett vida större arbete än Goodtemplarorden, när det gällt verkligt praktiskt nykterhetsarbete och konstruktiv nykterhetslagstiftning. (Ursäkta, var det någon, som skrattade?)

*

Tidningssprässen undgår naturligtvis icke häller den stränge domarens falköga. Läsen och bäfven, tidningsmurflar:

"Det beror också mycket uppå hvad ståndpunkt tidningssprässen intager. Den har ett drygt ansvar, när det gäller vårt folks fostran. De tidningar, som annonsera och gynna syndiga förströelser och sprida dålig läsning samt exponera det låga, äro därför till skada, emedan de ej höja, utan förnedra vårt folk. Våra kyrkliga tidningar hafva en viktig mission att rätta det snedvridna, odla smaken, höja moralen och leda folkopinionen i den rätta riktningen."

*

Murflarna själfva räkna knappast tidningssprässen till vår tids förströelser — tvärtom.

*

Det finnes många konstiga sätt, på hvilka man kan komma öfver paraplyer. Vi ha en bekant, som häromdagen köpte ett...

*

Kärt barn har många namn. "Dagens Nyheter" i Stockholm anordnade nyligen en "nubbtäfling". Det gällde att i denna täfling gifva de flästa svenska benämningarna på en sup. Icke mindre än 200 benämningar inkommo. Bland de mera originella bland dessa märktes följande 17 — fy sjutton! — som åtminstone för skrifvaren af dessa rader hittills varit obekanta (benämningarna, för all del!):

Has, penna, snabeldräpare, blå tråd, stjärnkikare, skeppargrädde, igelkott, femcentilitare, näktergal, titt i botten, potatislemonad, rallarmjölk, radium, smutt, halkare, lasse (se Röda rummet!) och krämsupen, som i Fryksdalen tages till desserten.

N. F. B.

TYSKLAND JUST NU.

(Forts. fr. sid. 1.)

förklarade med en blinkning att engelsmännen voro framstående som snabblöpare, hvaremot fransmännen voro hyggliga människor och tappra soldater. Men han blef riktigt entusiastisk öfver sina erfarenheter, om hur effektivt det franska artilleriet företöll. Det var liksom en paroll öfver hela landet, alla yttrade sin sympati och beundran för fransmännen och sitt beklagande att deras förbund med ryssarna ej tillät dem att vara neutrala.

Voro under 1870—1871 års krig de religiösa protestanterna hårda och hätska mot Frankrike, så är det nu snarare i Simplicissimus man kan få se orättvisa och hånfulla skämt mot arffienden i väster. Jag tror nästan att en fransman hällre skulle höra och se dessa utbrott af hat än lyssna till det allmänneliga, gemytliga tyska uppskattandet af fransk kultur och franska kanoner.

I Goethes Weimar, i muséernas hägn, såg jag ett ovanligt vackert tryckt pergamentblad med Lissauers hatsång mot England.

Wir lieben vereint, wir hassen vereint,
Wir haben nu einen einzigen Feind:
England.

Det är onekligen litet hjärtlöst att framhålla England som den ende fienden, ty dikten skrefs då den galliska stridstuppen hackade på Syd-Elsass och den ryska dubbelörnen bet sig fast i Ostpreussen. Nu har hatet mot England, tycks det, gifvit med sig något. Tyska officerare, med hvilka jag talade, beundrade mycket den engelska tapperheten. Då jag efter de tyska tidningarnas meddelande om de svåra striderna och förlusterna under "stormen i väster" nervöst grep efter aftonupplagan af Die Post, fanns där endast ett meddelande om det kritiska läget. Det stod först och tryckt med fetstil och utgjordes af Joffres relation om de franska framgångarna, utan några tyska kommentarer. Hindenburgs ord om de starka nerverna tycks gälla också för de tyska civila, och det var ej något afsteg från de tyska traditionerna att den för sina färglagda skildringar kända och kanske ej alltid fullt sanningsenliga och mot sina tyska fiender lojala Paristidningen Le Matin försåldes på gatan i Weimar.

För egen räkning erfar jag för all sorts pedagogiskt, religiöst och nationalistiskt krigsförhärligande och ännu mer för det hurtiga och lekande bagatelliserandet af de själsliga ndandena och kroppsliga ohyggligheterna, var att alla fiender hade "die Hosen voll"!

som medfölja kriget, den allra starkaste motvilja.

Det finns väl i Tyskland som i Frankrike och tyvärr också litet i Sverige något af denna jargong. Men det intryck man fick af allvaret och det glada offermodet både hos män och kvinnor i Tyskland verkade som man föreställer sig det spartanska eller romerska, men med ett plus af mänsklighet, utmärkande för dessa tyska "barbarer", hvilka egentligen blott äro riktigt iskna öfver en sak, nämligen denna groteskt oriktiga benämning, en förargelse som återkom i många samtal.

Utan skrål, utan onykterhet — jag såg ej en enda berusad militär- eller civilperson i hela Tyskland — trots tillgång på både brännvin och öl, det senare till nedsatt pris för militärer, men sjungande och vänligt nickande och viftande åkte de för serbiska offensiven afsedda tyska trupperna genom Ober- och Nieder-österreich, och det borde vara för den mest öfvertygade pacifist svårt att ej röras af dessa tyskars lugna, fullt medvetna gång mot en ofta mycket kvalfull död. En österrikisk sjuksköterska berättade för mig hur de sårade illa trampades af de egna truppernas hästar. Det hade varit hennes erfarenhet både i Galizien och i Serbien.

Då jag, nu hemkommen, tänker efter hvar jag fick det starkaste intrycket af denna lugna och stolta offervilja, minnes jag särskildt den enarmade hissgossen i Hotel Bellevue i Dresden. Blek och spenslig skötte han hissen med den ena armen. Gladt och blygsamt berättade han om då ryssarna trängde på i Karpaterna och det gällde att stå stilla i snön, hur mycket man än frös och hur än granatskärfvorna yrde. En tog bort hans arm och i kölden förfrös han ena fotens tår. Jag mumlade något oneutralt om tacksamhet, och han gjorde käckt men litet osäkert med den förfrusna foten och dinglande med den konstgjorda armen hällning och sträckning.

* * *

I samma tidning, "Dagens Nyheter", skref några dagar senare en svensk som tecknar sig "A. G. D." följande, under rubriken "Tyskland för ett år sedan", som icke torde sakna sitt intresse:

Efter att med intresse ha läst Carl Laurins skildring af Tyskland just nu, som alltigenom gör intryck af att vara verkligt objektiv, anhåller en svensk, som ett tiotal år vistats i Tyskland och stannat där ända till sistlidne sommar, att få påpeka några afseenden i hvilka "Tyskland just nu" enligt Laurins skildring synes i högst anmärkningsvärd grad skilja sig från samma land intill åtminstone januari 1915. Orsakerna till förändringen vill jag icke yttra mig om, utan blott framhålla att mina egna iakttagelser icke inskränkt sig till någon särskild samhällsklass och icke häller gjorts under en tillfällig studieresa, utan under daglig kontakt med omgifningar jag kände — eller åtminstone trodde mig känna — före kriget och sedan länge tillbaka.

Har man under årens lopp gjort en axplockning af tyska littratur- och pressuttalanden om sådana storheter inom olika områden som "gouterats" i Tyskland, kan det icke förvåna att man äfven under krigstid där gouterar Offenbach och Shakespeare, franskt vin och rysk kaviar. Hvad de båda första storheterna beträffar ha ju tyskarna sedan länge häfdat att endast de fullt uppskatta deras "verkliga" värde. Shakespeare har, som bekant, upptäckts i Tyskland, där man naturligtvis också spelar honom ojämförligt mycket bättre och med mera "verkligt" förstående än i skaldens hemland. Och Offenbachs "Hoffmanns Erzählungen" är ju också tysk. "Nordpolsupptäckaren" dr. Cook var också naturligtvis af tysk härkomst — så länge hans humbug höll ihop. "Unser Gustav Adolf", den tyskfödde aktören Carl Mikael Bellman" (Berliner Tageblatt!), "våra förfäder vikingarna" (Die Woche) o. s. v., o. s. v. äro äfven "verkligt" germanska företeelser. Dylikt känner man ju.

I fråga om bilder med ämnen från kriget synes en stor förändring ha försiggått; hösten 1914 såg man stort ingenting annat, och äfven rätt ålderstigna konstverk gräfdes upp för att utfylla luckor. Vissa af Berlins utställningslokaler voro upptagna så godt som uteslutande af krigsbilder, så t. ex. Künstlerhaus. "Mot fiendernas råa vykort böra väl finnas också i Tyskland", säger Laurin, "men trots att jag letat, har jag nästan uteslutande funnit beskedliga och gaddlösa". De vykort som under krigets första månader trängde sig på en öfverallt voro däremot sannerligen ej beskedliga, visade tvärtom både gadd och framför allt råhet, det senare i sådan oerhörd grad att soldaterna vid fronten opponerade sig och både enskildt och genom pressen undanbådo sig en dylik smutskastning af en fiende de lärt sig akta. Berlins militärkommando satte äfven slutligen stopp för dessa osmakliga publikationer, hvilkas enda, ständigt återkommande "vits"

Min egen kollektion af dylika alster — ett par hundra nummer — kan jag tyvärr ej framlägga till hr Laurins uppbyggelse, den befinner sig i engelskt förvar, men antagligen finnas flera. Då fanns ingen "paroll af sympati och beundran för fransmännen", utan dessa hette blott "die feigen Franzosen". Nu ha ju åsikterna ändrat sig. Jag minns ganska väl den dag då Maubeuge föll och hvad som då yttrades i spårvagnar och järnvägskupéer; hade den tidningsstuderande allmänheten vetat att slaget vid Marne då var på väg att afgöras, kanske färre "Lumpen" och "Feiglinge", "degeneriertes Pack" m. m. d. surrat i luften. Men, i motsats till hvad nu syns vara fallet, betecknades då alla franska rapporter såsom grof lögn. Endast Maximilian Harden hade mod att i Zukunft säga rent ut att Joffres rapporter voro så godt som de enda sanningsenliga.

Det är glädjande att skrål och onykterhet ej nu förekomma. Jag minns åtskilligt i den vägen äfven i uniform. Aldrig komma de scener som utspelades vid underrättelsen om Antwerpens fall att gå ur mitt minne: halfnakna män och kvinnor som under skrän och hån dansade i gatsmutsen (underrättelsen kom sent på kvällen till den småstad där jag bodde, och folk hoppade direkt ur sängen ut genom bottenvåningarnas fönster). Aldrig skall jag glömma förbannelserna och hotelserna mot Belgiens arma folk, som skulle "utrotas", "strykas ur folkens tal". Aldrig skall jag glömma att två landtvärnsmän i uniform misshandlade en stackars flicka, hvars föräldrar voro franska elsassare, därför att hon ej ville ropa "död åt fransmännen!" Aldrig — änej, det är för mycket jag aldrig skall glömma från den tidens Tyskland! Mycket synes ha ändrat sig där sedan dess. Mera kanske skall komma att ändra sig.

ALLTING SOM GÖRES AF MJÖL, GÖRES BÄST AF 14
PURITY FLOUR
"More Bread and Better Bread"

Symaskiner och fonografer säljas eller utbyras. — Delar till alla sorters maskiner. Använda maskiner till gedikköpspris. Nya Singers — kontant eller lätta vilkor.
J. E. BRYANS,
531 Sargent ave. Winnipeg

Garanteradt BOTAR SNABBT
Croto REGISTERED
Det finnes mera smärtstillande egenskaper i en ask med Croto Pain Balm än i ett dussin plåster och liniment eller gröt. Lägg just på det värkande stället, och smärtan går bort. Pris 25c. hos druggister eller per post.
THE CROTO DRUG CO., Winnipeg.

SANOL BOTAR GALLSTEN,
njur- och blåssjukdomar, pris $1. Sanol anti-diabets botar diabetes. Sanol blodalstrare, förnyar edert blod. Sanol dyspepsia salt för magsjukdomar. Konsultation fritt. Medicinsk undersökning efter öfverenskommelse. Sanol. Tel. Sher. 4029, 465 Portage Ave., Winnipeg.

Skandinavisk Tandläkare

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

Detta är en noggrann fotografi af en tandgård, tagen med den senaste X-strålemetoden för att upptäcka angripna tänder utan smärta för patienten.
Uppskjut icke till imorgon, hvad ni kan göra idag. Uppskjutande är roten till allt ondt. Om ni har en angripen tand, bör ni genast sköta om den. Kom och besök mig, då ni är i staden.
Särskild uppmärksamhet ägnas Farmare och deras familjer.
Tänder undersökas FRITT.
Efterskänd I enskrifvande Broschyr och råd angående tänder, den erhålles Fritt på begäran, och jag önskar, att ni erhåller en. Språk, som talas — engelska, franska, tyska, danska, norska, svenska, polska. — Besök kunna öfverenskommas om per post. — Jag anhåller vördsamt om ert stöd. Alla arbete garanteras.
Dr. T. G. MOXNES
L.D.S., D.D.S., D.M.T.
Den ende i Canada som tagit Världs-Guldmedaljer och Diplomer.
620 1/2 Main St. (Ingång Logan ave.)
WINNIPEG, MAN.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. R. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvorna, könS- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privat sjukhus. Besökande läkare å St. Boniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—6 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
578 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 886.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 763.

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gordon ave., Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—9 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR HANS HERSCHMANN
Suite 442—444 Somerset Blk.
Tel. Main 4693.
Öfver fyra år i allmänna sjukhuset i Wien. Specialist på hufvud- och könssjukdomar. Använder prof. Ehrlichs preparat 606.
Mottagningstid: 1.30—3.30 och 6.30—8 e.m.
Bostad: 363 College ave. Tel. St. J. 465.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg, Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontortid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Dr. S. C. Peterson
Skandinavisk läkare och kirurg.
Specialist i kvinno- och könssjukdomar. Kontor: Suite 1, Sec. D, Fort Garry Court. TIMMAR: 10—12, 1—4. Kontorstelefon Main 5320, Bostadstelefon Garry 1225.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Telefon: Kontor, Main 50 & 51.
Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
314 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4509 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357.

C. H. DIXON, advokat, solicitor, notarius publicus, 265 Portage ave., Winnipeg. Kontorstelefon Main 1724. Residenstelefon Shrbk 4111. Lån, hyror, inkasseringar.

ECZEMA SPECIFIC
botar absolut Ekzema, Salt Rheum, Barber Itch, Black Head, Finnar, gamla sår, skaf, kläda, Itching Piles och många andra hudsjukdomar. Sänd per post $1.50. Skrif och förklara eder sjukdom. Var hundratals goda råd.
S. ALMKLOV, apotekare,
Box R. Cooperstown, N. Dak.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2181.
BARDAL BLOCK,
843 Sherbrooke Str., Winnipeg.

CARBONPAPPER
för
Skrifmaskin — Blyerts — Stålpenna.
Skrifmaskinsband för alla slags skrifmaskiner.
G. R. BRADLEY & CO.,
304 Canada Bldg.,
Tel. G. 2899. WINNIPEG, MAN.

Prenumerera på Canada Tidningen